

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobce: **Ing. J. P.**, zastoupeného JUDr. Jaroslavem Novákem, Ph.D., advokátem, se sídlem Trojanova 12, Praha 2, proti žalovanému: **Úřad pro civilní letectví**, se sídlem letiště Ruzyně, Praha 6, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2008, č. j. 6 Ca 291/2006 - 74,

takto:

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2008, č. j. 6 Ca 291/2006 - 74, byl návrh žalobce na přerušení řízení zamítnut, žaloba byla odmítnuta a konečně bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Z odůvodnění uvedeného usnesení vyplývá, že žalobce se žalobou podanou u městského soudu domáhal vydání rozsudku, že žalovaný je povinen provést výmaz záznamu v osobním spisu žalobce v leteckém rejstříku, který byl protiprávně účinně vyplněným formulářem ze dne 7. 8. 1986 týkajícím se letecké nehody ze dne 8. 4. 1986. Žalobce požadoval výmaz záznamu, v němž je uvedeno, že spolupůsobilý příčinou bylo nezvládnutí TP při nouzovém přistání vyplývající z menších zkušeností ing. P. na letadle L - 39. Návrh na přerušení řízení městský soud zamítl s odůvodněním, že dospěl k závěru, že nejsou splněny podmínky, aby se žalobou zabýval věcně, takže za této situace nabyly dány důvody pro přerušení řízení. Městský soud dále uvedl, že žaloba v řízení o ochraně před nezákonným zásahem musí být ve smyslu § 84 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“),

podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo. Možnost podat žalobu na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu ve správním soudnictví byla do právního řádu zakotvena soudním řádem správním, před 1. 1. 2003 taková možnost právními předpisy upravena nebyla. Jestliže k nezákonnému zásahu mělo dojít před nabytím účinnosti soudního řádu správního, bylo by možné žalobu podat a věcně projednat jen tehdy, pokud k 1. 1. 2003 ještě neuplynula objektivní dvouletá lhůta. Počátek běhu subjektivní dvouměsíční lhůty by v tomto případě bylo možné spojovat až s datem 1. 1. 2003, tj. s účinností soudního řádu správního (v této souvislosti bylo poukázáno na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2004, č. j. 4 Afs 22/2003 - 96). V daném případě byl formulář č. j. 1890/86, který obsahuje údaj o spolupůsobící příčině letecké nehody (nezvládnutí TP při nouzovém přistání vyplývající z menších zkušeností ing. P. na letadle L - 39), vypracován a podepsán dne 7. 8. 1986. Záznam o letecké nehodě (listina č. 3020/26) byl dle sdělení žalovaného založen do osobního spisu žalobce rovněž dne 7. 8. 1986. Z uvedených časových údajů vyplývá, že objektivní lhůta k podání žaloby do dvou let od okamžiku, kdy k zásahu došlo, nebyla dodržena. S ohledem na uvedené skutečnosti městský soud proto žalobu hodnotil jako opožděnou, a proto ji ve smyslu § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítl.

Proti usnesení městského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost. Domnívá se, že městským soudem nebyla správně posouzena právní otázka, v daném případě podle jeho názoru nebyl dán důvod pro zamítnutí návrhu na přerušování řízení a je toho názoru, že rovněž nejde o žalobu opožděnou, jak se v usnesení městského soudu uvádí. Stěžovatel se dále podrobně vyjadřuje k postupu ve věci od srpna 1986, kdy zjistil, že v jeho osobním spisu v leteckém rejstříku jsou bez jeho vědomí a v rozporu s právními předpisy zaznamenány údaje - lživý záznam o spolupůsobící příčině letecké nehody a záznam o tom, že došlo k letecké nehodě. Má zato, že podstatou nezákonného zásahu ze strany Úřadu pro civilní letectví v Praze je jeho postup vůči stěžovateli od roku 2006 a neprovedení výmazu právně relevantní formou, což soudu opakovaně písemně sděloval. Výmaz lživého záznamu o spolupůsobící příčině letecké nehody byl nejdříve proveden, což je soudu známo, pouhým zabílením lživého textu protiprávně učiněného záznamu v osobním spise v leteckém rejstříku, resp. na formuláři ze dne 7. 8. 1986, aniž bylo uvedeno, kdo a kdy takový výmaz provedl. S tímto způsobem výmazu nesouhlasil a poukázal na to, že takto diletantsky provedený výmaz lze chápat jako padělání listiny. Zdůrazňuje, že nemohl o výmaz protiprávních údajů ve svém osobním spisu v leteckém rejstříku žádat dřív, neboť až do srpna 2006 o nich prokazatelně nevěděl. Žalobou ze dne 24. 9. 2006 se domáhal ochrany před nezákonným zásahem správního orgánu, čehož se vůči němu dopouštěl Úřad pro civilní letectví od roku 2006 a žaloba nesměřovala přímo proti formuláři ze dne 7. 8. 1986, neboť protiprávnost údajů v něm uvedených nikdo nezpochybňoval. Nezákonný zásah do svých práv, proti kterému se bránil žalobou, spočíval tedy podle stěžovatele v jednání Úřadu civilního letectví od roku 2006. V roce 1986 byly protiprávně provedeny záznamy v osobním spisu stěžovatele v leteckém rejstříku. To bylo nevyvratitelně prokázáno, ale k nezákonnému zásahu správního orgánu do práv stěžovatele došlo postupem a jednáním Úřadu civilního letectví od srpna 2006, tedy v době účinnosti soudního řádu správního. Proto podal žalobu na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu podle § 82 a § 83 s. ř. s., a to ve lhůtě stanovené v § 84 odst. 1 s. ř. s. Nejde tedy podle názoru stěžovatele o žalobu opožděnou. Vzhledem

k tomu, že celá záležitost je stále předmětem řízení na Ministerstvu dopravy, neboť způsob výmazu, k němuž došlo, nepovažuje stěžovatel za přesvědčivý a není dostatečný. K nápravě protiprávnosti tak může dojít jinak než soudní cestou, a protože řízení na Ministerstvu dopravy může významně ovlivnit soudní řízení navrhol přerušit soudní řízení, což považuje za důvodné. Z uvedených důvodů stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud usnesením Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2008, č. j. 6 Ca 291/2006 - 74, zrušil a věc tomuto soudu vrátil k dalšímu řízení.

Stěžovatel kasační stížnost doplnil podáním ze dne 26. 5. 2008, v němž mimo jiné uvedl, že další pochybení městského soudu spatřuje v tom, že v rozporu s § 49 odst. 1 s. ř. s. nebylo nařízeno jednání ve věci samé a nebyla mu dána možnost ve věci vypovídat, ač žádal, aby byl vyslechnut, a nešlo o případ uvedený v § 51 s. ř. s. Nemohly tak být vysvětleny otázky v předmětné věci podstatné, což mělo přímý vliv na chybné posouzení věci. I v důsledku toho byla chybně žaloba hodnocena jako opožděná. Závěrem zdůraznil, že řízení na Ministerstvu dopravy stále probíhá.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že provedený zápis v osobním spisu stěžovatele v leteckém rejstříku byl uskutečněn v souladu s tehdy používaným předpisem VP - 2 - Předpis o Československém leteckém rejstříku vydaný Ministerstvem dopravy. Podle tohoto předpisu „Zápisy leteckého personálu do leteckého rejstříku obsahují: písm. f) záznamy o leteckých nehodách, porušení předpisů a leteckých nekázni“. Letecká nehoda, jejímž účastníkem byl stěžovatel, se udála dne 8. 4. 1986 a k tomuto datu byl v platnosti zákon č. 47/1956 Sb., o civilním letectví (letecký zákon). Z ustanovení § 62 odst. 1 písm. b), odst. 2 vyplývá pravomoc leteckého rejstříku k tomu, aby vedl evidenci o leteckém personálu a současně potvrzuje právní opodstatněnost vložení listin (záznamu o letecké nehodě) do osobního spisu pilota. Letecký rejstřík v roce 1986 postupoval v souladu s tehdy platnými právními předpisy a vložil záznam o letecké nehodě do osobního spisu pilota. Tento postup byl zcela legální a nelze na něm spatřovat nic protiprávního. Záznam v osobním spisu v leteckém rejstříku zaznamenává skutečnost, ke které prokazatelně došlo. Jako taková byla tato skutečnost řádně zapsána a nemůže být odstraněna. Zápis do osobního spisu pilota byl podle tehdy platné i nyní platné právní úpravy evidenční záležitostí. V současné právní úpravě se letecká nehoda, incident nebo porušení předpisů a směrnic zapisuje do leteckého rejstříku Úřadu civilního letectví, nebo se eviduje v letecké organizaci, podle toho, kdo průkaz vydal a bez ohledu na to, zda byl průkaz odebrán či nikoliv. Závěrem bylo pro doplnění uvedeno, že evidence v osobním spisu pilota není veřejnosti přístupná, údaje ke konkrétní osobě mohou být poskytnuty pouze této osobě - jinému pouze na základě zákonného zmocnění nebo výslovného písemného souhlasu dotčené osoby.

Nejvyšší správní soud napadené usnesení městského soudu přezkoumal v souladu s § 109 odst. 2, 3 s. ř. s. vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil ve své kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Stěžovatel ve své kasační stížnosti výslovně neuvedl žádný z důvodů, pro který lze kasační stížnost podat ve smyslu § 103 s. ř. s. Vzhledem k tomu, že v daném případě došlo k odmítnutí žaloby, lze podle obsahu kasační stížnosti dovodit, že stěžovatel uplatňuje důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tj. nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu. Podle § 84 odst. 3 písm. a) s. ř. s. žaloba o ochraně před nezákonným zásahem musí mimo obecných náležitostí podání obsahovat označení zásahu, proti němuž se žalobce ochrany domáhá. V žalobě, podané dne 26. 9. 2006 u Městského soudu v Praze, žalobce navrhl, aby soud vydal rozsudek, jímž by žalovaný byl povinen provést výmaz záznamu v osobním spise žalobce v leteckém rejstříku, který byl protiprávně učiněn vyplněným formulářem ze dne 7. 8. 1986 podepsaným K. č. j. 1890/86 týkajícím se letecké nehody ze dne 8. 4. 1986. Tento návrh rozsudečného výroku stěžovatel v průběhu řízení před městským soudem nijak nezměnil, přestože se na městský soud obracel řadou dalších podání, a to i poté, kdy došlo k zabílení části záznamu, s nímž stěžovatel nesouhlasil, a který považoval za protiprávní. Je sice pravda, že ve svých podáních stěžovatel nesouhlasil se způsobem provedení výmazu záznamu a domáhal se toho, aby tento výmaz by proveden právně relevantní formou, tento svůj požadavek však nijak blíže nekonkretizoval a hlavně z tohoto důvodu neupravil návrh rozsudečného výroku, takže městský soud správně rozhodoval o zásahu, který stěžovatel označil ve své žalobě ze dne 24. 9. 2006. Pokud tedy stěžovatel v kasační stížnosti tvrdí, že k nezákonnému zásahu správního orgánu do jeho práv došlo postupem a jednáním Úřadu civilního letectví od srpna 2006, nezměnil v tomto směru návrh svého rozsudečného výroku a městský soud o takovémto zásahu nemohl rozhodovat. Z uvedených důvodů nemůže stěžovatel městskému soudu vytýkat, že nerozhodoval o nezákonném zásahu správního orgánu, k němuž došlo postupem Úřadu civilního letectví od srpna 2006.

Vůči závěru městského soudu, že žaloba byla podána po uplynutí objektivní dvouleté lhůty k podání žaloby (§ 84 odst. 1 věta druhá s. ř. s.), neuvádí stěžovatel žádné podstatné námitky, když pouze opakuje to, že žaloba směřovala vůči nezákonnému zásahu správního orgánu, k němuž došlo jednáním Úřadu civilního letectví od srpna 2006. Pokud by záznam v osobním spisu stěžovatele v leteckém rejstříku, jehož výmazu se žalobce žalobou domáhal, bylo možné považovat za nezákonný zásah, lze souhlasit se závěrem městského soudu, že žaloba byla podána po uplynutí dvou let od okamžiku, kdy k zásahu došlo (tak jak byl zásah v žalobě označen, došlo k němu již v roce 1986). Za tohoto stavu je rozhodnutí městského soudu, pokud jím došlo k odmítnutí žaloby pro opožděnost správné a zcela v souladu s § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Námitka stěžovatele, že ve věci nebylo ve smyslu § 49 odst. 1 s. ř. s. nařízeno jednání, není důvodná, protože jednání se nařizuje pouze k projednání věci samé. Rozhodnutí o odmítnutí návrhu není pak projednáním věci samé. Městský soud proto při odmítnutí žaloby nemusel ve věci nařizovat jednání.

Za situace, kdy městský soud žalobu odmítl pro opožděnost, nebyl důvod vyhovovat návrhu stěžovatele na přerušení řízení do doby, než bude ukončeno řízení před Ministerstvem dopravy a Úřadem civilního letectví.

Kasační stížnost nebyla z uvedených důvodů Nejvyšším správním soudem shledána důvodnou, byla proto zamítnuta jako nedůvodná ve smyslu § 110 odst. 1 s. ř. s.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1, 2 s. ř. s. Stěžovatel, který nebyl v řízení úspěšný, nemá právo na náhradu nákladů řízení a úspěšnému žalovanému podle obsahu spisu žádné náklady nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. července 2009

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu